

Arrest

nr. 158 969 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 2 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 25 november 2015 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HALSBERGHE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine. U woonde samen met uw man, (P.L.) (O.V. X), in de stad Lvyv.

Op 20 juni 2014 ontving uw man een oproeping van het militair commissariaat in het kader van een algemene mobilisatie van reservisten. Op 28 juni 2014 werd hij met een groep reservisten naar in de regio Kramatorsk gestuurd.

Op 9 juli 2014 werd u opgeroepen bij de politie. Men vertelde u dat uw man werd gezocht. Het bleek dat hij werd verdacht van desertie en moord op andere soldaten. Op 10 juli 2014 kreeg u telefoon van uw man. Hij vertelde u dat hij was gevlucht uit het leger nadat zijn oversten op hem en andere soldaten hadden geschoten. U vertelde hem dat hij werd gezocht. Uw man vertrok naar het huis van de meter van jullie zoon in het dorp Tisjkovitsi om onder te duiken.

Op 18 juli 2014 kwam de politie naar jullie huis. Jullie woning werd doorzocht en u werd geslagen. Men dreigde om jullie zoon naar oorlogsgebied te sturen indien u niet zou vertellen waar uw man was. Die avond werden enkele ramen van jullie woning ingegooid en werden er ook molotovcocktails gegooid. Op 22 juli 2014 vertrok uw man samen met een smokkelaar uit het land. Op 25 juli 2014 werd u opnieuw opgeroepen bij de politie. U werd ondervraagd en u moest enkele documenten ondertekenen. Op 8 augustus 2014 werd uw oudste zoon geslagen en bedreigd door onbekenden.

Op 14 september 2014 vertrok u met uw kinderen uit het land. Jullie reisden samen met een smokkelaar naar een onbekende plaats in een onbekend land, waar uw man al die tijd ondergedoken had geleefd. Op 28 september 2014 vertrokken jullie naar België, waar jullie op 29 september aankwamen. Op 1 oktober 2014 vroegen jullie asiel.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw man, (P.L.) (O.V. 7.952.616). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming er zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De beslissing van uw man, die deels op uw verklaringen is gebaseerd, werd als volgt gemotiveerd:

"Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in Oekraïne, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in bepaalde regio's van het land, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

U verklaart dat u bij terugkeer naar Oekraïne zult worden vervolgd wegens desertie en op verdenking van moord op andere soldaten. U zou echter onschuldig zijn.

Het Commissariaat-generaal kan echter helemaal geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste bleken uw verklaringen over het feit dat u zou zijn gemobiliseerd als reservist, waarna u naar de regio Kramatorsk, nabij de frontlinie, zou zijn gestuurd, absoluut ongeloofwaardig.

U beweerde dat u op 28 juni 2014 met een groep andere reservisten werd gestuurd naar een plaats genaamd Dmitrovka, gelegen in de regio Kramatorsk, bij een eenheid die belast was met de bevoorrading van checkpoints in de buurt. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u nagenoeg niets kon vertellen over de omgeving van de plaats waar u gelegd zou zijn geweest. Zo kon u Dmitrovka, de plaats waar het militair kamp gelegen zou zijn, niet situeren binnen de regio Kramatorsk. U zei dat Dmitrovka de naam van een bepaalde straat was, maar u kon niet zeggen waar deze plaats precies lag. Gevraagd of Dmitrovka in Kramatorsk zelf lag of erbuiten, antwoordde u in eerste instantie dat het in Kramatorsk zelf lag. Dit is dan weer inconsistent met wat u iets later verklaarde, namelijk dat het naast Kramatorsk lag. U kon echter niet zeggen hoe ver Dmitrovka dan wel lag van het centrum van de stad Kramatorsk, noch in welke richting (noord, oost, zuid, west) deze plaats lag ten opzichte van de stad Kramatorsk. U kon ook geen enkele andere plaats opnoemen in de buurt van Dmitrovka (CGVS, p. 7-9). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat er in de periode dat u in dit gebied zou zijn geweest (eind juni-begin juli 2014), actief gevochten werd tussen Oekraïense troepen en separatistische strijders om de controle over Kramatorsk. Nadat president Poroshenko op 30 juni 2014 had verklaard dat het staakt-het-vuren dat tot dan van kracht was geweest, voorbij was, waren Oekraïense troepen opnieuw begonnen met het beschieten van de stad. De separatistische strijders die tot dan de stad gecontroleerd

hadden, trokken zich hierdoor op 5 juli terug. Kiev-getrouwe troepen namen hierop de controle van de stad over. Gelet op deze informatie, die aantoonde dat er actief gevochten werd in het gebied waar u zou zijn gelegd, is het geenszins aannemelijk te noemen dat u helemaal niets bleek te weten over de posities van de Russische (en separatistische) troepen of andere eenheden van het Oekraïense leger. Hoewel u vertelde dat er Russische artilleriebeschietingen plaatsvonden in de periode dat u daar verbleef, kon u niets vertellen over de richting van waaruit er werd geschoten. In deze optiek is het geenszins aannemelijk te noemen dat u niet kon zeggen of er grote gevechten of offensieven waren geweest (CGVS, p.12) en dat u niet wist waar de frontlinie lag of hoe ver Dmitrovka van het front lag. U wist zelfs niet bij benadering te vertellen hoe ver de Russische posities afgelegen waren van Dmitrovka (CGVS, p. 9-10). U had helemaal geen idee of er in de buurt van Dmitrovka andere basissen of kampen van het Oekraïense leger waren (CGVS, p. 12). Hoewel u vertelde dat uw eenheid instond voor het bevoorraden van checkpoints in de buurt, kon u ook hierover nagenoeg niets vertellen. U noemde drie checkpoints waarvoor jullie zogezegd instonden: in Shapilevka, in Krasnotorka en in Jasnapolana. U zei dat u op 7 juli 2014 werd uitgestuurd om de post in Krasnotorka te gaan bevoorraden. U bleek echter niet te kunnen vertellen waar deze post gelegen was. U kon enkel vertellen dat het in de richting was van de stad Kramatorsk. Toen u werd gevraagd waar Krasnotorka lag ten opzichte van Kramatorsk, moest u het antwoord echter schuldig blijven. U kon zelfs niet bij benadering aangeven hoe ver Krasnotorka lag van Kramatorsk (bv. 5, 10 of 20km). U kon ook niet vertellen in welke richting jullie reden toen jullie vanuit het kamp in Dmitrovka vertrokken naar Krasnotorka (noord, oost, zuid of west). U wist niet langs welke autoweg jullie reden op weg naar Krasnotorka (CGVS, p. 9-10). U bleek ook helemaal niet te weten door wie de checkpoints die jullie moesten bevoorraden precies bemand werden, bijvoorbeeld door soldaten van het reguliere Oekraïense leger, door troepen van de Oekraïense veiligheidsdienst, door politieagenten, door volksmilities of door andere 'vrijwilligers' zoals u (CGVS, p. 13).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande de eenheid waarbij u gelegd zou zijn geweest, uiterst vaag waren. Zo bleek u niet op de hoogte te zijn van de naam of het nummer van de eenheid waarbij u werd gelegd. Dit is bijzonder vreemd te noemen, gezien elke eenheid binnen een leger, normaal gezien een naam of nummer heeft ter identificatie van de desbetreffende eenheid. Uw bewering dat jullie eenheid geen naam of nummer had omdat jullie een groep 'vrijwilligers' waren, is niet aannemelijk. U beweerde immers dat uw eenheid onder het direct bevel stond van officieren van het Oekraïense leger, waardoor kan worden verwacht dat deze eenheid op één of andere manier geïdentificeerd kan worden. In dit verband beweerde u dat de majoor en de hoofdluitenant die aan het hoofd stonden van deze eenheid een insigne droegen van een bepaalde 'tankeenhed'. U kon echter niet vertellen welke naam of nummer deze eenheid had als identificatie. U kon ook niet vertellen van wie deze majoor of hoofdluitenant hun bevelen ontvingen (CGVS, p. 6-7). Hoewel u beweerde dat er in het kamp in Dmitrovka heel wat militaire voertuigen waren (waaronder tanks, pantservoertuigen, vrachtwagens en jeeps) en dat u zelf ook een militaire vrachtwagen zou hebben bestuurd, kon u niet zeggen welke insignes, symbolen of namen er op deze voertuigen stonden. Uw bewering dat het in het Oekraïense leger niet gebruikelijk is om insignes op voertuigen te plaatsen, lijkt weinig onaannemelijk (CGVS, p. 13).

Het Commissariaat-generaal meent dat het absoluut niet geloofwaardig kan worden genoemd dat u quasi niets kon vertellen over de eenheid waar u als reservist naar toe zou zijn gestuurd en over de regio waar u gelegd zou zijn geweest. Indien u werkelijk als reservist naar een bepaalde regio dicht bij het front zou zijn gestuurd, dan kan redelijkerwijze worden verwacht dat men u toch enige informatie zou hebben meegegeven over uw eenheid, over de omgeving van de plaats waar u werd gelegd en over de aard van de opdrachten die u zou moeten uitvoeren. De vaststelling dat u in dit verband dusdanig in gebreke blijft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op onherstelbare wijze.

Gezien er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw verhaal dat u zou zijn gemobiliseerd in het leger en naar de regio Kramatorsk zou zijn gestuurd, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verhaal over het incident op 7 juli 2014, dat zich zou hebben afgespeeld tijdens uw verblijf als reservist in het leger in de regio Kramatorsk.

Ten tweede legden u en uw vrouw ook ongeloofwaardige verklaringen af over het verdere verloop van uw problemen.

Zo bleek u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af te leggen over het eerste contact dat u had met uw vrouw na het incident op 7 juli 2014. U vertelde dat u eerst enkele dagen onderdook in een verlaten boerderij. Vervolgens begaf u zich naar de stad Dnjepropetrovsk, vanwaar u telefonisch contact opnam met uw vrouw, die u vertelde dat de politie was langs geweest om u te zoeken. In eerste instantie verklaarde u dat u niet wist wat de politie precies tegen uw vrouw had verteld. Toen u werd gevraagd of de politie uw vrouw iets had verteld over de reden waarom u werd gezocht, antwoordde u dat u dit niet wist en dat u dat haar toen ook niet had gevraagd. U zei dat u op dat moment niet wist of u eventueel werd gezocht omwille van desertie of omwille van het feit dat u werd verdacht van moord op

de andere soldaten. Toen u nogmaals ter bevestiging van uw verklaringen werd gevraagd of de politie niets tegen uw vrouw had verteld, veranderde u plots uw verklaringen. U zei dat uw vrouw u toch had verteld dat u werd gezocht wegens desertie en omdat u werd verdacht van moord. Toen u met deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen werd geconfronteerd, kon u hier geen afdoende uitleg voor geven (CGVS, p. 20). De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over een sleutelmoment in uw asielrelaas - het moment waarop u voor het eerst contact neemt met het thuisfront en verneemt dat u wordt gezocht door de politie - doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven legde ook uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af over het eerste bezoek van de politie en het daaropvolgende telefonische contact met u. Uw vrouw beweerde immers dat de politie bij het eerste contact - agenten waren naar haar werk gekomen en hadden haar gevraagd om mee te komen naar het politiebureau - niets had gezegd over de reden waarom u werd gezocht. Men zou haar enkel hebben verteld dat er 'een probleem was' en dat zij contact met u moest opnemen. Toen uw vrouw werd geconfronteerd met uw verklaringen als zou zij u hebben verteld dat u werd gezocht omwille van desertie en op verdenking van moord, wat impliceert dat de politie dit haar zou hebben verteld, antwoordde zij dat de politie haar misschien toch had verteld wat er aan de hand was. Ze zei dat ze vergeten was of de politie haar al dan niet had ingelicht over de reden dat u werd gezocht (CGVS vrouw, p. 3-4). Dit is niet geloofwaardig te noemen. Het is immers een wezenlijk verschil of uw vrouw na het bezoek van de politie in het ongewisse bleef of de reden waarom u werd gezocht of dat zij daarentegen meteen op de hoogte werd gesteld dat u omwille van zeer ernstige feiten werd gezocht. Aansluitend moet worden opgemerkt dat het hoogst opmerkelijk en weinig geloofwaardig is dat u niet op de hoogte bleek te zijn van wanneer de politie voor het eerst bij uw vrouw langs was geweest om u te zoeken. U wist bijvoorbeeld niet of de politie reeds op 7 juli 2014, de dag van het incident, bij uw vrouw op bezoek was geweest, pas de dag nadien of eventueel pas op de zelfde dag dat u telefonisch contact met haar opnam (CGVS, p. 20). Dit is opnieuw niet geloofwaardig. Hoewel u volgens uw verklaringen niet thuis was op het moment van dit bezoek, kan redelijkerwijze worden verwacht dat uw vrouw u hier achteraf van op de hoogte zou hebben gesteld. Daarenboven bleek u nauwelijks iets te kunnen vertellen over de verdere problemen die uw vrouw zou hebben gekend nadat u zou zijn ondergedoken in het huis van de meter van uw zoon in het dorp Tsjikovitsi. Zo bleek u niet te weten of uw vrouw na het eerste bezoek van de politie nog verdere bezoeken van of contacten met de politie had gehad (CGVS, p. 21). Dit terwijl uw vrouw vertelde dat zij na de eerste oproeping van de politie nog tweemaal het bezoek kreeg van of opgeroepen werd door de politie (CGVS vrouw, p. 3-5). Zo zou er op 18 juli in de ochtend een huiszoeking uitgevoerd zijn bij jullie thuis, waarbij uw vrouw fysiek aangevallen zou zijn door een agent. (CGVS vrouw, p.4) Nog volgens uw echtgenote zou zij u hierover verteld hebben. (CGVS vrouw, p.6) U bleek ook niets te weten over een ander ernstig incident dat, volgens de verklaringen van uw vrouw, zich in jullie woning zou hebben afgespeeld. Volgens uw vrouw zouden in de nacht van 18 juli 2014 enkele ramen van jullie woning zijn ingegooid met stenen en zouden er ook molotovcocktails naar jullie woning zijn gegooid (CGVS vragenlijst vrouw, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 4-5). Ter verschoning van uw onwetendheid op dit vlak verklaarde u dat uw vrouw u niets vertelde over de feiten die zich in uw afwezigheid zouden hebben afgespeeld en dat u zelf hier ook geen vragen over stelde (CGVS, p. 20-21). Uw vrouw verklaarde dat jullie nadat jullie werden herenigd niet over deze onderwerpen wilden praten en dat zij enkel 'in grote lijnen' zou hebben verteld wat zij nog had meegemaakt (CGVS vrouw, p. 6). Deze uitleg kan niet gezien worden als een verschoning van uw onwetendheid. Indien u werkelijk uw land zou zijn ontvlucht omdat u onterecht zou worden gezocht voor moord en indien uw vrouw en kinderen in uw afwezigheid nog bepaalde incidenten zouden hebben meegemaakt omwille van uw problemen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u minstens in grote lijnen op de hoogte zou zijn van de belangrijkste feiten die zich na uw vertrek uit uw land zouden hebben afgespeeld, zoals het feit dat uw vrouw niet één maar meerdere keren met de politie in contact zou zijn gekomen, er fysiek geweld zou zijn gebruikt tegen uw vrouw door een agent, of het feit dat er nog vernielingen aan uw huis zouden zijn aangebracht door onbekenden. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Verder moet worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bleek te zijn of het incident van 7 juli 2014, toen de majoor en hoofdluitenant enkele soldaten/vrijwilligers uit uw eenheid zouden hebben vermoord en toen u kon ontsnappen, in het nieuws is geweest in Oekraïne. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u zich geen enkele moeite zou hebben getroost om te weten te komen of er in de media enige ruchtbaarheid zou zijn gegeven aan deze zaak, bijvoorbeeld door via het internet zelf naar informatie te zoeken in de Oekraïense media of door contact op te nemen met mensen in Oekraïne (CGVS, p. 23). Dit is opnieuw weinig geloofwaardig. Indien u effectief valselijk zou zijn beschuldigd van moord en indien u en uw familie omwille van dit feit jullie land van herkomst zouden hebben moeten verlaten, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u toch enige interesse zou tonen in het verdere verloop van uw problemen, om op die manier te weten te komen of u nog steeds wordt gezocht of indien de zaak eventueel al is opgehelderd en de werkelijke daders van de schietpartij mogelijk al zijn gevonden.

De vaststelling dat u geen enkele inspanning hebt geleverd om mee te weten te komen over deze zaak keert zich dan ook tegen uw geloofwaardigheid.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de provincie Lviv, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De documenten die u voorlegde, kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw rijbewijs, het intern paspoort van uw vrouw, het intern paspoort van uw zoon, het reispaspoort van uw zoon en de geboorteakte van uw zoon attesteren de identiteit van u en uw gezinsleden, die in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. De handgeschreven brief, die volgens uw verklaringen louter een samenvatting van uw asielmotieven bevat (CGVS, p. 3), kan bovenstaande appreciatie evenmin veranderen. U verklaarde immers dat u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal uw al asielmotieven hebt kunnen vertellen (CGVS, p. 24).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw vrouw, (O.M.L.) (O.V. 7.952.616), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van P.L., wiens beroep gekend is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) onder het rolnummer 174 379. Verzoekster betwist niet dat zij haar asielaanvraag baseert op dezelfde asielmotieven als degene die door haar echtgenoot werden aangehaald in het kader van diens asielprocedure. Zij bevestigt in het onderhavige verzoekschrift integendeel uitdrukkelijk dat zij zich volledig aansluit bij het asielrelaas van haar echtgenoot, en dit aangezien haar asielmotieven geheel gelijklopen met deze van hem. Tevens stelt zij dat haar feiten en middelen in samenhang dienen te worden gelezen met het asielrelaas van haar echtgenoot (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3).

Verzoekster stelt inzake de vertolking van de verklaringen van haar echtgenoot:

"De echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. werd tevens gehoord op het CGVS op 12.05.2015 en dit in de RUSSISCHE taal, door een tolk met identificatienummer '818' en dit net zoals VERZOEKSTER die middels tussenkomst van deze zelfde tolk werd gehoord.

VERZOEKSTER heeft naar aanleiding van de asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad te kennis gegeven dat zij wilde worden gehoord met bijstand van een tolk RUSSISCH-NEDERLANDS en dit in tegenstelling tot de echtgenoot van VERZOEKSTER Petro LYKHYY, die zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (blz. 3 van de vragenlijst DVZ, rubriek 10) als ten overstaan van verweerster uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat hij wilde worden bijgestaan door een tolk OEKRAIENS (blz. 2/25 gehoorverslag P.L.).

Dit omdat de actieve kennis van de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. van de Russische taal absoluut onvoldoende is om een genuanceerd asielrelaas af te leggen in deze taal.

Deze tussenkomst van een tolk OEKRAIENS-NEDERLANDS (of OEKRAIENS-FRANS) werd aan de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. geweigerd door verweerster, in elk geval was geen dergelijke tolk voorzien.

Het vertolkte relaas van de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. ten aanzien van verweerster is dus per definitie gebrekkig aangezien VERZOEKSTER zich diende uit te drukken in een taal dewelke hij onvoldoende beheerst, dan wel dat de tolk de moedertaal van de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. en door hem gebruikt tijdens het gehoor zijnde het OEKRAIENS, niet begrijpt.

De echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. werd daarenboven onder constante druk gezet door de afnemer van het gehoor en verkeerde tengevolge hiervan in een situatie van stress.

De echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. heeft het niet aangedurfd te verzoeken het gehoor te stoppen aangezien hij geen enkel geloof had in de bekwaamheid van de aanwezige tolk, te kunnen tolken zowel in de OEKRAINSE (zoals gevraagd door de echtgenoot van VERZOEKSTER Petro LYKHYY) als in de RUSSISCHE taal (hetgeen de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. onvoldoende machtig is).

Art. 15 van het Koninklijk besluit van 1 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 27 januari 2004) naar luid waarvan :

'Art. 15. Aan het begin van het gehoor gaat de ambtenaar na of het adres van de gekozen woonplaats van de asielzoeker onveranderd is.

De ambtenaar verduidelijkt de asielzoeker zijn rol, in voorkomend geval die van de aanwezige tolk, de advocaat of de vertrouwenspersoon, en legt het verloop van het gehoor uit.

Indien er aanwijzingen zijn van vervolging wegens zijn of haar geslacht, gaat de ambtenaar na of de asielzoeker er geen bezwaar tegen heeft te worden gehoord door een persoon die een ander geslacht heeft dan de asielzoeker. Indien dat zo is wordt voldaan aan zijn vraag.

De ambtenaar verifieert of de asielzoeker en de tolk elkaar voldoende begrijpen'.

vermeldt uitdrukkelijk dat de ambtenaar bij verweerster verantwoordelijk voor de afname van het gehoor van de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. moet nagaan of dat de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. en de door verweerster aangestelde tolk elkander voldoende begrijpen om het gehoor volwaardig plaats te laten vinden.

Deze verplichte controle is uiteraard meer dan een holle stijlformule en dient te waarborgen dat de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. effectief een gehoor zal hebben waarin hij zijn relaas zoals hij het heeft beleefd ten volle kan doen.

Tot tweemaal toe heeft de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. uitdrukkelijk gesteld, zoals gezegd zowel ten aanzien van DVZ als ten aanzien van verweerster, dat hij de bijstand wilde van een tolk OEKRAIENS-NEDERLANDS (of OEKRAIENS-FRANS), hetgeen niet werd gehonoreerd door verweerster.

2. Deze weigering door verweerster om de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. toe te laten zijn gehoor te laten plaatsvinden in de OEKRAINSE taal, heeft echter grote gevolgen voor de mate waarin de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. op een bevattelijke en detaillistische wijze zijn relaas heeft kunnen vertellen en heeft mede geleid tot het in twijfel trekken van de waarheidsgetrouwheid van het relaas door verweerster.

Nochtans is één en ander evident en kwam deze vertaalproblematiek volop tot uiting tijdens het verhoor waarbij de tolk de gezegden van de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. in het OEKRAIENS niet (goed) begreep en waarbij de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. er niet in slaagde zich in de RUSSISCHE taal voldoende begrijpelijk te maken en dit met alle gevolgen vandieen voor de vermeend eongelofwaardigheid van het relaas !

De tolk zelf diende tijdens het gehoor zelf enkele malen aan de afnemer van het gehoor de term door de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. gebruikt in het OEKRAINS doen noteren (zie blz. 4/25 en 5/25 van diens gehoorverslag) hetgeen duidt op ernstige vertaalproblemen en mogelijke misverstanden tussen tolk en de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. hetgeen niet kan worden genegeerd noch getolereerd in de context van het gehoor van een asielzoeker.

De verschillen tussen de OEKRAINSE en de RUSSISCHE taal zijn nochtans ingrijpend en significant.

De deontologie van het tolk- en vertaalwerk van de tolken voor verweerster (stuk 5) schrijft trouwens zelf voor aan welke norm en kwaliteitsvereisten de tolken dienen te (kunnen) voldoen willen zij kwaliteitsvolwerd leveren.

De tolk had zich dus in elk geval spontaan dienen terug te trekken zo zij vaststelde niet geschikt te zijn voor het tolken in de zaak van VERZOEKER wiens moedertaal het OEKRAIENS is en van wie het RUSSISCH zelfs niet de tweede taal betreft.

VERZOEKSTER wijst tevens op het feit dat tijdens zijn gehoor woorden en termen werden gebruikt die een geheel andere woordkeuze vereisen in resp. het OEKRAIENS dan wel het RUSSISCH, zoals bv. :

- *west = (in het Russisch) zapad = (in het Oekraïns) zahid*
- *oost = (in het Russisch) vastok = (in het Oekraïns) shid*
- *noord = (in het Russisch) sjever = (in het Oekraïns) pivnich*
- *zuid = (in het Russisch) joeg = (in het Oekraïns) pivdenj*
- *en nog paar andere woorden zoals :*
- *bijl = (in het Russisch) tapor = (in het Oekraïns) sokura*
en VERZOEKSTER voegt in bijlage (stuk 3) een uitgebreide woordenlijst (met vrije vertaling maar waarvan een beëdigde vertaling zal worden gevoegd tegen het tijdstip van de behandeling van de zaak voor Uw Raad) van termen die in resp. het OEKRAIENS dan wel het RUSSISCH volledig andere woorden betreffen.

Nog voegt VERZOEKSTER onder haar stuk 4 een artikel dat aangeeft hoe groot de verschillen zijn tussen het RUSSISCH en het OEKRAIENS (waarvan een beëdigde vertaling zal worden gevoegd tegen het tijdstip van de behandeling van de zaak voor Uw Raad) hetgeen zoals erkend door taalkundigen eigenlijk verschillende talen betreffen.

Gelet het feit dat de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. uitdrukkelijk heeft verzocht om de bijstand van een tolk OEKRAIENS-NEDERLANDS (of OEKRAIENS-FRANS) tijdens diens gehoor en dit zowel ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken als ten overstaan van verweerster en dit hem niet werd toegekend en rekening houdende met het feit dat er door de effectief door verweerster gebezigde tolk RUSSISCH-NEDERLANDS volgens de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. veelvuldig fouten werden gemaakt in de vertaling waaromtent VERZOEKSTER het uitdrukt als volgt :

'In deze brief hebben we massaal fouten gevonden die vertaald of gemaakt geweest zijn door de tolk of persoon die alles noteerde. Volgens ons is dat het oorzaak waarom het Hoofd Commissaar ons niet kon geloven in wat er gebeurt is in Oekraïne met mij en mijn gezin.

Ten eerste, voor mijn interview, heb ik duidelijk gemaakt dat ik geen Russisch spreek en ik heb een aanvraag gedaan voor een Oekraïense tolk waarop ik recht had. Ik begrijp heel heel slecht Russisch en ik spreek totaal geen Russisch door het feit dat ik geen Russisch op school had geleerd en trouwens ik ben maar acht jaar naar school geweest door omstandigheden van die tijd. Ik ben minder geschoold, maar Russisch is ook niet verplicht als tweede taal. Mijn gezin woonde altijd in regio waar men alleen maar Oekraïns sprak en zelfs dialect.

Voor mijn verbazing, tijdens mijn interview was er een Russische tolk aanwezig die mij vertegenwoordigde en niet zoals ik aangevraagd had een Oekraïense tolk, door het reden dat ik geen Russisch spreek-begrijp. De tolk en ik, konden elkaar moeilijk begrijpen en dat heeft gezorgd voor een verkeerde vertaling en interpretatie van wat ik vertelde.

De tolk heeft gedurende heel de interview paar keer hetzelfde moeten vragen voor zij iets kon vertalen. Dat komt natuurlijk door dat zij mijn moeilijk kon begrijpen. Het was heel de tijd raden voor mij wat er gevraagd wordt aan mij. Ik vind dat de tolk niet competent is in de Oekraïense taal. Bv.: De tolk vroeg, 'En wat is dat, wat bedoel je ? Ik begrijp je niet goed.'. Ik twijfel dat de Russische tolk een recht had om officieel zo'n serieuze zaak te vertalen. Uiteindelijk is ons leven hier van afhankelijk.'

is de bestreden beslissing thans behept met een gebrek en niet afdoende gemotiveerd, rekening houdende met het voorgaande en gelet de draagwijdte van Vluchtelingenverdrag 1951 (Conventie van Geneve) en dient deze beslissing hervormd te worden, minstens vernietigd gelet de schending van art 1^e A (2) Conventie van Geneve 28 juli 1951 en schending van minstens art. 15 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 1 juli 2003 (BS 27 januari 2004) in het licht hiervan aangezien de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L. een absoluut recht heeft gehoord te worden in diens taal van keuze, minstens in een taal die hij voldoende beheerst teneinde zijn asielrelaas op een voldragen wijze te kunnen verwoorden.

In die zin dienen ook de zagezegde 'tegenstrijdige verklaringen' van VERZOEKSTER en haar de echtgenoot van VERZOEKSTER P.L.te worden gelezen.

Voor het overige kan VERZOEKSTER verwijzen naar het verweer van haar echtgenoot P.L.zoals door hem geformuleerd naar aanleiding van zijn voorziening voor Uw Raad tegen de beslissing genomen door verweerster ten aanzien van hem op 02.06.2015 en betrekkelijk zijn asielaanvraag."

2.2. Waar verzoekster opwerpt dat het vertolkte relaas van haar echtgenoot ten aanzien van het CGVS gebrekkig is aangezien hij zich diende uit te drukken in een taal dewelke hij onvoldoende beheerst, dan wel dat de tolk geen Oekraïens begrijpt, dat haar echtgenoot onder constante druk werd gezet door de afnemer van het gehoor, stelt verweerder in de nota van 14 juli 2015 terecht vast dat verzoekster de argumenten herneemt die zijn ontwikkeld in het kader van het beroep van haar echtgenoot, gekend bij de Raad onder rolnummer 174 379.

Verweerder herneemt dan ook de antwoorden die zijn ontwikkeld in de verweernota in het kader van het beroep van haar echtgenoot:

"Verweerder beaamt vooreerst dat uit het administratief dossier inderdaad blijkt dat verzoeker, niettegenstaande hij oorspronkelijk bij de inschrijving van zijn asielaanvraag bij de DVZ verklaarde het interview in het Russisch te willen doen en de bijstand vroeg van een tolk Russisch (zie administratief dossier, stuk 16, "Inschrijving NL"; stuk 17, "Bijlage 26"), bij de DVZ later heeft aangegeven dat hij tijdens het gehoor voor het CGVS wou bijgestaan worden door een tolk Oekraïens en dat hij aangaf beter Oekraïens dan Russisch te spreken (zie administratief dossier, stuk 16, "Verklaring betreffende procedure"; stuk 15, "Vragenlijst (CGVS) vraag nr. 10). Ook in het begin van het gehoor voor het CGVS gaf verzoeker aan dat hij om een Oekraïense tolk had gevraagd (zie administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS p. 2). Echter, uit het administratief dossier blijkt eveneens dat verzoeker verklaarde én Russisch én Oekraïens te spreken, dat hij het gehoor voor de DVZ zonder problemen in het Russisch aflegde en dat hij zelfs uitdrukkelijk bevestigde dat hij het Russisch voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie administratief dossier, stuk 16, "Verklaring betreffende procedure" dd. 17/10/2014, vraag nr. 2). Verweerder wenst er terzake op te wijzen dat artikel 20, §1 van het KB van 1 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS stelt: "Indien de asielzoeker de bijstand heeft gevraagd van een tolk overeenkomstig artikel 51/4 van de wet, verzekert de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde, in de mate dat hij over zulk een tolk beschikt, de aanwezigheid van een tolk die één van de talen gesproken door de asielzoeker beheerst." Vermits verzoeker voor de DVZ uitdrukkelijk had aangegeven dat hij naast Oekraïens ook Russisch sprak, dat hij uitdrukkelijk bevestigde het Russisch voldoende te beheersen om zijn problemen te kunnen verwoorden en dat uit het gehoor voor de DVZ inderdaad blijkt dat het zonder problemen is verlopen (wat verzoeker bovendien bevestigde tijdens het gehoor voor het CGVS, zie gehoorverslag CGVS p. 2), kon de Commissaris-generaal wel degelijk een tolk Russisch verzoeker laten bijstaan tijdens het gehoor voor het CGVS. Te meer daar verzoeker, toen hem tijdens het gehoor voor het CGVS werd gevraagd of hij de tolk Russisch goed begreep, wel opmerkte dat hij om een tolk Oekraïens had gevraagd, maar, toen hem werd uitgelegd dat het niet altijd lukt om een tolk Oekraïens te voorzien en dat hij had aangegeven dat hij ook Russisch sprak, geen bezwaar (meer) maakte tegen de tolk Russisch (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Ook verzoekers raadsman, die verzoeker tijdens het gehele gehoor heeft bijgestaan, maakt geen enkel bezwaar. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag zelf dat er zich geen problemen voordeden tijdens het gehoor en bevestigde verzoeker op het einde van het gehoor uitdrukkelijk de tolk (Russisch) goed te hebben verstaan (zie gehoorverslag CGVS p. 24). De stelling in onderhavig verzoekschrift dat verzoekers actieve kennis van de Russische taal onvoldoende is om een genuanceerd relaas af te leggen (in het verzoekschrift stelt verzoeker zelfs op een bepaald moment dat hij totaal geen Russisch spreekt), kan dan ook niet worden weerhouden. Het gehoorverslag van het interview voor het CGVS geeft bovendien precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas weer en er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoeker heeft nergens opmerkingen geformuleerd over eventuele vertaal- of andere communicatieproblemen tijdens zijn interview, zijn advocaat evenmin. Verzoekers verwijzing naar artikel 15 van het KB van 1 juli 2003 en de stelling in het verzoekschrift dat de ambtenaar onvoldoende heeft geverifieerd of de asielzoeker en de tolk elkaar voldoende begrijpen, is, gelet op bovenstaande vaststellingen, dan ook niet dienstig. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift laat uitschijnen dat hij Oekraïens sprak tijdens het gehoor voor het CGVS, wenst verweerder te benadrukken dat verzoeker wel degelijk Russisch sprak tijdens het gehoor voor het CGVS en dat het gehoor in het Russisch plaatsvond. De verwijzing in het verzoekschrift naar de verschillen tussen het Russisch en het Oekraïens en de woordenlijst van termen die verschillen in het Russisch en het Oekraïens is dan ook niet dienstig. Verzoeker, die voor de DVZ uitdrukkelijk

verklaard heeft het Russisch voldoende te beheersen om zijn problemen te kunnen uiteenzetten, heeft de gehoren voor de DVZ en voor het CGVS zonder problemen in het Russisch afgelegd.

Waar verzoeker aangeeft dat hij het niet heeft aangedurfd om het gehoor stop te zetten, antwoordt verweerder dat dergelijk verweer niet ernstig is. Tijdens het gehoor voor het CGVS werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep en werd meegedeeld dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Aan verzoeker werd tevens meegedeeld dat de tolk een neutraal persoon is en geen invloed heeft op de beslissing (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p 1-2). Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf (gehoorverslag CGVS, p 24). Integendeel, verzoeker verklaarde dat hij de tolk goed begrepen heeft en dat hij alles heeft kunnen vertellen. De raadsman van verzoeker maakte evenmin enige opmerking. Ook na het gehoor werden er geen opmerkingen overgemaakt of gewag gemaakt van eventuele communicatieproblemen. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt over (ver)taal- en communicatieproblemen. Het argument van verzoeker dat hij niet de moed had om problemen met de tolk te melden acht verweerder niet aannemelijk. Immers blijkt uit voorgaande dat de ondervrager verzoeker er uitdrukkelijk op gewezen heeft dat hij problemen moest melden en dat de tolk geen invloed heeft op de beslissing zodat verweerder niet inziet dat verzoeker – indien er effectief problemen zouden zijn geweest met de tolk – dit niet zou durven te melden hebben aan de ondervrager van het Commissariaatgeneraal.

Verweerder oordeelt dat het a posteriori argument van verzoeker geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat het gehoor op een normale wijze is verlopen en waaruit hoegenaamd geen problemen met de tolk blijken. Bovendien motiveert verzoeker niet op concrete wijze welke van zijn verklaringen verkeerd zouden zijn vertaald. Verzoeker maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk. Ook verzoekers stelling dat hij daarenboven onder constante druk werd gezet door de afnemer van het gehoor, vindt geen grondslag in het administratief dossier en is niet ernstig.

Tot slot wenst verweerder er op te wijzen dat het feit dat de tolk twee maal heeft aangegeven dat verzoeker de Oekraïense naam van een maand gebruikte (zie gehoorverslag CGVS p. 4 en 5) er niet op wijst dat er vertaalproblemen zouden zijn geweest, maar integendeel juist aantoonde dat de tolk zeer secuur te werk ging en duidelijk aangaf wanneer verzoeker een Oekraïense term of woord gebruikte.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er dan ook niet worden volgehouden dat het gegeven dat het gehoor voor het CGVS in het Russisch plaatsvond grote gevolgen heeft gehad voor de mate waarin hij op een bevattelijke en detaillistische wijze zijn relaas heeft kunnen vertellen, noch dat het heeft mede geleid tot het in twijfel trekken van zijn geloofwaardigheid. Dat het vertolkte relaas van verzoeker ten aanzien van het CGVS per definitie gebrekkig is, kan bijgevolg evenmin worden volgehouden."

En:

"2.2.2 Waar verzoeker nogmaals opwerpt dat hij op het CGVS gehoord werd in het Russisch, met bijstand van dezelfde tolk als zijn echtgenote, dat na lezing van hetgeen voor hem vertaald werd van de bestreden beslissing en deze van zijn echtgenote dient te worden vastgesteld dat deze tolk ernstige fouten heeft gemaakt, niet alleen omdat het geen tolk Oekraïens is maar ook voor wat betreft de verklaringen van zijn echtgenote, wat aangeeft dat deze tolk niet afdoende voorbereid was op de haar opgelegde taak zelfs bij de vertaling van het Nederlands naar het Russisch, antwoordt verweerder het volgende.

Wat de herhaling van het argument dat het geen tolk Oekraïens was betreft, verwijst verweerder naar hetgeen hieromtrent onder punt 2.1 is uiteengezet. Verweerder volhardt dat het argument dat het vertolkte relaas van verzoeker ten aanzien van het CGVS per definitie gebrekkig is, niet kan worden volgehouden.

Wat de verklaringen van zijn echtgenote betreft, antwoordt verweerder dat verzoeker deze blote bewering niet kan hard maken. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal werd aan de echtgenote van verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar zij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. In tegendeel, zij verklaarde op het einde van het gehoor uitdrukkelijk de tolk goed te hebben begrepen (zie administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS M.L.O., p. 1-2,6). Het gehoorverslag van het interview van zijn echtgenote geeft bovendien precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas weer en er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben

voorgedaan. De aangetroffen anomalieën zijn trouwens dermate dat ze niet kunnen worden verklaard door een verkeerde vertaling door de tolk.

Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat haar verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker toont niet concreet aan dat de verklaringen die zijn echtgenote heeft afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen. Hij beweert wel dat de tolk aan zijn echtgenote vroeg of ze op 21 oktober jarig is terwijl zijn echtgenote duidelijk had begrepen dat de protection officer vroeg of ze op 21 september jarig is, hij geeft de vertaling van de maanden september en december in het Oekraïens en in het Russisch, en hij beweert dat zijn echtgenote de tolk had gewezen op de vergissing, maar al deze stellingen vinden geen grondslag in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat aan de echtgenote van verzoeker werd gevraagd "Wat is uw geboortedatum?", waarop zij antwoordde "21/09/1973" (zie administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS M.L.O., p. 2).

De stelling dat er bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van enige discrepantie tussen de verklaringen van verzoeker en deze van zijn echtgenote dient rekening te worden gehouden met de gebrekkige vertaling van de tolk, is dan ook niet dienstig. Verweerder volhardt in de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over het verdere verloop van zijn problemen ."

2.3.1. Verzoekster baseert zich in het onderhavige verzoekschrift grotendeels op dezelfde feiten, middelen en stukken en zij ontwikkelt in dit kader dezelfde argumentatie als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroepsverzoekschrift bij de RvV, gekend onder het rolnummer 174 379.

2.3.2. Inzake het beroep van verzoeksters echtgenoot werd bij arrest nr. 158 968 van 18 december 2015 door de RvV geoordeeld als volgt:

"(...) 2.3.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als asielaanvrager werd ingeschreven op 1 oktober 2014. Uit het aangehecht document blijkt dat verzoeker in het Russisch het interview wenst te doen. De Bijlage 26 van 1 oktober 2015 vermeldt dat verzoeker een tolk Russisch verzoekt

Het document 'Verklaring betreffende procedure' van 17 oktober 2014, opgesteld met behulp van een tolk Russisch, vermeldt in vetdruk: **"AZ geeft aan beter Oekraïens dan Russisch te spreken – het interview voor DVZ wordt in het Russisch gedaan, maar er wordt met aandrang gevraagd op het CGVS een tolk OEKRAÏNS TE voorzien!"**.

In de 'vragenlijst' van 17 oktober 2014, opgesteld met behulp van een tolk Russisch, staat onder vraag 10 in vetdruk: **"IK WIL GRAAG EEN OEKRAÏNSE TOLK BIJ HET CGVS"**.

Het gehoorverslag van het CGVS van 12 mei 2015 vermeldt (blz.2):

"Begrijpt u de tolk goed?"

Ik heb wel een UKR tolk gevraagd

Het lukt niet altijd om een UKR tolk te voorzien. U hebt aangegeven dat u ook RUS spreekt. Het interview kan dus in het RUS gebeuren. De tolk is ook strikt neutraal. Haar nationaliteit en afkomst spelen dus geen rol. Zij heeft ook geen impact op de inhoudelijke beoordeling van uw AA, maar zal enkel vertalen. Hebt u opmerkingen over het interview bij de Dienst Veemdelingenzaken?

Neen"

2.3.2. Verzoekers beroep werd opgeroepen voor de terechtzitting van de Raad op 25 november 2015. In het verzoekschrift werd een tolk Oekraïens gevraagd. De Raad voorzag, overeenkomstig de Bijlage 26, in een tolk Russisch.

Tijdens de behandeling van verzoekers dossier stelde de Raad ter terechtzitting vast dat verzoekers echtgenote, wiens dossier gekend is bij de Raad onder rolnummer 174 387 en derhalve samen met verzoeker was opgeroepen, op spontane wijze aan het tolken was van het Russisch naar het Oekraïens. Ingevolge deze vaststelling werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 9 december 2015 opdat verzoeker kon worden gehoord met behulp van een tolk Oekraïens.

Op de terechtzitting van 9 december 2015 werd verzoeker ondervraagd over de keuze van taal voor vertolking van zijn verklaringen. Verzoeker verklaarde dat hem op de Dienst Vreemdelingenzaken was

gezegd dat het Russisch enkel diende voor de registratie van zijn identiteitsgegevens; voor de behandeling van zijn dossier op het CGVS zou hem beloofd zijn dat er een Oekraïense tolk aanwezig zou zijn.

2.3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat bij de registratie van verzoekers gegevens tot tweemaal toe uitdrukkelijk en op niet mis te verstane wijze werd genoteerd dat verzoeker voor de eigenlijke behandeling van zijn asielrelaas een tolk Oekraïens vroeg.

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het standpunt van verweerder zoals verwoord in de nota, en de eventuele moeilijkheden bij het vinden van een tolk Oekraïens, wordt verzoeker gevolgd wanneer hij op de Raad verklaarde dat hij ervan uitging dat de tolk Russisch enkel diende voor de registratie van zijn identiteitsgegevens. Het blijkt ook dat verzoeker zijn medewerking verleende voor het vlot verloop van de asielprocedure en inzake de vertolking geen daden stelde die de afhandeling van zijn asielaanvraag zou vertragen. De vaststelling dat verzoekers echtgenote zonder problemen in het Russisch werd gehoord en in tegenstelling tot verzoeker niet uitdrukkelijk naar een tolk Oekraïens vroeg voor de behandeling van haar asielaanvraag, alsook dat zij ter terechtzitting op 25 november 2015 spontaan van het Russisch naar het Oekraïens tolkte voor verzoeker, is een verdere aanwijzing dat verzoeker er ter goeder trouw van uit ging dat hij zijn asielrelaas in het Oekraïens zou kunnen verwoorden.

Gelet op de verschillen tussen het Russisch en het Oekraïens en de uitdrukkelijk genoteerde verklaringen van verzoeker waarbij "met aandrang" om een tolk Oekraïens werd gevraagd op het CGVS, was het in hoofde van verweerder zorgvuldig geweest een tolk Oekraïens te voorzien voor verzoeker. Verzoeker voert terecht de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd."

Aangezien verzoekster zich in het voorliggend verzoekschrift op dezelfde feiten, middelen en stukken beroept en zij in dit kader dezelfde argumentatie inroept als deze die door haar echtgenoot werd aangevoerd in het kader van diens beroepsverzoekschrift bij de RvV, geldt voormelde motivering voor verzoekster.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 juni 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS